

זה הדבר

زوهدبيرك ZO HADEREKH

גיליון 8, 19 בפברואר 2020

די פאראייניקטע רשימה

באותו יום: הליכוד הציגה תוכנית כלכלית ניא-ליברלית והרשימה המשתפת הפגינה את זיקתה למנוצלים

גם בנושאים כלכליים, אין גנץ מסוגל להנפיק תוכנית אלטרנטיבית. נתניהו נגרר לאולפני הטלוויזיה (בהם הוא זוכה כצפוי בכבוד ובחנופה) ומייד הפך גנץ מתראיין מתמיד. המסרים של נתניהו ושל גנץ דומים עד מאוד: נברוט על עזה ודה-לגיטימציה של הרשימה המשותפת. פרט ל"רק לא ביבי" אין לגנץ ולחבורתו מה להציע לציבור הישראלי. וכשם שגנץ נגרר אחר נתניהו, העבודה-גשר-מרצ נגרת אחרי גנץ (ר' עמ' 3). נותרו קצת יותר מעשרה הימים עד לבחירות, וזו העת לבחור צד: עם הממסד הישראלי הכובש, הגזען והקפיטליסטי, או עם קורבנותיו היהודים והערבים. לאזרחים הנאבקים למען עתיד טוב יותר נותרה אפשרות אחת ויחידה: פתק ההצבעה עם האותיות ודעם.

ישראל של מעלה וישראל של מטה. ביום (16.2) בו חשף

ניר ברקת, בעל ההון המיועד לכהן כשר האוצר בממשלת הימין, את התוכנית הכלכלית של הליכוד, פתחה הרשימה המשותפת בקמפיין בחירות בקרב ציבורים מקופחים: חרדים, עולים מברה"מ לשעבר ובני העדה האתיופית (ר' ידיעה בעמ' 4).

העיתוי, כמובן, הוא מקרי. אבל הכוונות והיעדים אינם פרי המקרה. התוכנית הכלכלית של הליכוד, שלדברי ראש הממשלה בנימין נתניהו הוצגה נגד "כלכלת הסתדרות", מנסה לחזק את הפרויקט הקפיטליסטי הניאו-ליברלי שכל כך יקר לליבם של נתניהו ושל ידידיו בעלי ההון – בישראל ובחו"ל. עם זאת, לנתניהו אין סיבה אמיתית לחשוש מההסתדרות (ר' ידיעה בעמ' 8). זו תומכת בפרויקט הניאו-ליברלי

מראשית דרכו, עוד בטרם נבחר נתניהו ב-2009 לראשות הממשלה.

לעומת הליכוד, בחרה הרשימה המשותפת להתייבב לצד קורבנות הניאו-ליברליזם והאפליה בקרב הציבור היהודי. זו איננה פוזה שמקורה ברצון לגרוף קולות בקרב חרדים, עולים או יוצאי אתיופיה. זו עמדה עקרונית הגורסת ברית מדוכאים במטרה לשנות את החברה הישראלית מן יסוד – לחברה שוויונית המונעת אפליה.

וגנץ? יו"ר כחול לבן, עושה כל שביכולתו על מנת להידמות לנתניהו. נתניהו נגד המשותפת? גם גנץ נגד המשותפת; נתניהו בעד סיפוח? גנץ תומך בסיפוח; נתניהו רוקח קומבינה עם נשיא ארה"ב דונלד טראמפ? גנץ מצדד בקומבינה ששמה "תכנית המאה".

יולי בשטח; ביבי לבטח

יו"ר הכנסת יולי (יואל) אדלשטיין הצטרף (17.2) למסע האנטי-דמוקרטי שמנהל ראש הממשלה בנימין נתניהו. בראיון אמר אדלשטיין: "איך שלא נסתכל על זה, גנץ לא יכול להרכיב ממשלה בלי הרשימה המשותפת. זה פשוט לא מסתדר. בלתי מתקבל על הדעת ששלושה רמטכ"לים יסתייעו, גם אם זה יהיה באמצעות הימנעות בהצבעה, בתומכי טרור מוצהרים." על כך הגיב ח"כ עופר כסיף (חד"ש) – הרשימה המשותפת): "אדלשטיין ממשיך בגזענותו השיטתית. הוא מתאים להרכב הכנסת הנוכחי, בו שליטים הגזענות והפשיזם."

אסור לפרסם את האיסור

"בית-המשפט הוציא צו איסור פרסום ואסר לדווח על עצם קיומו. המסמך הופץ לעיתונות, אך נאסר עליה לדווח על פרט כלשהו מתוכו".

(העין השביעית, 5.2)

גזענותם אומנתם

"דה-לגיטימציה של נבחרי הציבור הערבים נמשכת. במערכת הבחירות הנוכחית, כמו בקודמותיה, תעמולת הבחירות הרשמית כוללת מסרים מסיתים שבבסיסם דה-לגיטימציה של נבחרי הציבור הערבים. אחרי שראש הממשלה בנימין נתניהו טבע בשבוע שעבר את הסיסמה 'בלי המשותפת אין לגנץ ממשלה', השבוע הפיץ נתניהו סרטון נוסף המזהיר מפני אפשרות שיו"ר כחול-לבן יקים ממשלה עם הרשימה-המשותפת – הרשימה השלישית בגודלה בכנסת, שחברים בה נציגיהם הפוליטיים של כחמישית מאזרחי מדינת ישראל. אולם האחריות לזיהום השיח הציבורי אינה מוטלת רק על הפוליטיקאים שמפיצים מסרים של הסתה ודה-לגיטימציה, אלא גם על העיתונאים שנותנים לאותם המסרים במה תקשורתית.

בריאיון שקיים הבוקר ישי שנרב בגלי-צה"ל עם יו"ר ישראל-ביתנו אביגדור ליברמן חזר שר הביטחון לשעבר על המסר לפיו אין כלל מקום לרשימה-המשותפת במדינת ישראל וטען כי עליהם לעבור לרמאללה. בהמשך הבטיח לחשוף את שיתוף הפעולה בין 'אותם אלה שתמכו בג'יהאד האסלאמי לבין גפני ודרעי'. 'אוקיי, שמענו', השיב שנרב, הודה לליברמן והביא את תגובת ש"ס, שאף היא השתמשה ברשימה-המשותפת כנשק במאבק הפוליטי מול ליברמן. 'ליברמן החליט להקים ממשלה בתמיכת המפלגה הערבית וכל השאר זה שקר', הקריא שנרב את תגובת ש"ס".

(אורן פרסיקו, "העין השביעית", 6.2)

שר התקשורת: אחלה ג'וב

"היומן של שר התקשורת, דוד אמסלם, חושף כמה מעט הוא השקיע בתחום עליו היה ממונה. השר הקדיש למשרד התקשורת בממוצע פחות מחמש שעות עבודה בשבוע בלבד. היומן מגלה כי ימים שלמים, ולעתים אף שבועות, לא קיים כל דיווח על פעילות של השר בתחום התקשורת, וימים רבים לא כוללים אף דיווח על מעשיו".

(נתי טוקר, "דה מרקר", 5.2)

קלף חזק

"ג'ון לינדון, פעיל שמאל בריטי, עוכב בנתיב ג' לפני שעלה על טיסה לפרויז לאחר שבחפציו נמצאו קלפי משחק של 'שלוש עכשיו' שאותם קיבל לפני כמה חודשים בביקורו בישראל".

(וויינט, 7.2)

סופי: יש חיים לאחר המוות

"מפלגת כולנו קיימת. כולנו זה גרעין חזק מאוד, יש פה רעיון חברתי שממשיך להתקיים. אנחנו מקיימים איתם שית, אנחנו נמצאים עם האנשים בשטח ואנחנו צריכים אותם בבחירות האלה יותר מתמיד".

(השרה יפעת שאשא ביטון, האתר "כיפה", 9.1)

אריה דרעי אף פעם לא מפתיע

"שר הפנים, אריה דרעי, הודיע כי יפנה ליועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, כדי לבקש דיון נוסף בבית המשפט העליון בעניין פסק הדין שהעניק מעמד של פליט למשפחה מחוץ השנהב - שנמלטה מהמדינה מפחד מילת נשים. לדברי דרעי: 'מדובר בפסק דין שעלול להיות בעל השלכות קשות מאוד ולשנות לחלוטין את מדיניות ההגירה של ישראל'".

(הודעה של דובר משרד הפנים, 10.2)

דברים בשם אומרם

אך ההסתדרות סירבה לחות נגד חוק הלאום

"בבית הנשיא התקיים טקס השקת האמנה נגד גזענות בחברה הישראלית, במעמד נשיא המדינה ראובן (רובי) ריבלין, ראשי ערים, נציגי צה"ל ואישים בכירים נוספים. יו"ר ההסתדרות ארנון בר-דוד חתם על האמנה בשם ההסתדרות והעובדים בישראל ואמר: 'גם ההסתדרות החדשה בראשותי מצטרפת בשנת המאה שלה לקריאה למיגור הגזענות, ותפעל בכל השפעתה בקרב העובדים, האיגודים והחברות לקידום תוכניות לגיוון ושוויון ולאפס סובלנות וגזענות'".

(הודעת דובר ההסתדרות, 2.2)

נרקמת עסקה נוספת

"נתניהו ביקש מנשיא ארה"ב להעביר את האזרחים הערבים לרשות, ואנחנו מבקשים מהאזרחים הערבים להעביר אותו ממשרד ראש הממשלה".

(ח"כ איימן עודה בטוויטר, 4.2)

יומץ ליברמן

"יו"ר ישראל ביתנו, אביגדור ליברמן, שרק לפני זמן קצר התבטא בחריפות נגד מפלגת מרצ, כינה אותה מפלגה אנטי ישראלית ושלח אותה לרמאללה, סירב להכחיש בראיון לגלי צה"ל כי הוא מתכוון לשבת בממשלה יחד עם מרצ. ליברמן נשאל שוב ושוב על אפשרות שישב יחד עם מפלגת מרצ, וסירב להכחיש. 'תמר זנברג אמרה שממשלה אתך תהיה ממשלה טובה עם כחול לבן?', נשאל ליברמן, והגיב בהתחמקות: 'נסיים את הבחירות ותהיה ממשלה, כל השאר תשאיר לי. אני לא חייב לפתוח את כל הקלפים'".

(האתר "כיכר השבת", 5.2)

מכתבים למערכת

משגיחים כדי למנוע זיופים

אני מחפש מתנדבים להשקפה בוועדות קלפי ובספירת הקולות במהלך יום הבחירות, לפיקוח על כ-1,000 קלפיות שבבחירות הקודמות עלה בהן חשש לזיופים. נוכחותם של משקיפים-מתנדבים יכולה למנוע זיופים רבים. מניעת הזיופים עשויה להשפיע על חלוקת המנדטים – בבחירות באפריל חסרו למפלגתם של בנט ושקד מעט מאוד קולות כדי לעבור את אחוז החסימה. במצבים כאלה, למשגיחים על טוהר הבחירות תהיה השפעה מכרעת על הממשלה שתקום. המעוניינים להצטרף - נא לכתוב אל: yh44@walla.co.il.

יואב הס, ירושלים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

האו"ם חשף את עומק המעורבות העסקית בהתנחלויות

רשימה שחורה אך חלקית

לאומי ראשון במעלה למנוע את פרסום הרשימה, אשר עלולה לחשוף את החברות הישראליות להליכים משפטיים ולגרום לכריחת השקעות ממדינת ישראל". בין החברות הישראליות שקיבלו פנייה ממשרד הנציבה בנוגע לאפשרות הכללתן ב"רשימה השחורה": שלושת הבנקים הגדולים - הפועלים, לאומי ודיסקונט; בנק ירושלים, בזק, בזק בינלאומי, קוקה קולה, אפריקה ישראל, טבע, קונצרן אי.די.בי, אגד, סופרבוס, נטפים, אלביט מערכות, אהבה, דור אלון, אמישגאז, מאפיות אנג'ל, אריסון השקעות, אשרד, כלל תעשיות, קפה קפה, סלקום, הוט, דניה סיבוס, אלקטרה, התעשייה האווירית, מטריקס מערכות, מוטורולה, נשר, פרטנר, פז, רמי לוי, רימקס, שיכון בינוי, שופרסל, סנוול, תרימה ועוד.

אך הרשימה היא רק קצה הקרחון של העסקים שעושים הקפיטליסטים הישראלים והזרים מהמשך הכיבוש והמלחמה – לא רק מהשקעותיהם בהתנחלויות. מרשימת האו"ם נעדרות כל התעשיות הביטחוניות, הקבלנים, ספקי הציוד לצבא, ספסרי אישורי העבודה לפועלים הפלסטינים, בעלי ההון באזורי התעשייה שליד ההתנחלויות ועוד, ועוד. הנשיא החדש של ארגון המעסיקים הגדול בישראל, התאחדות התעשיינים, הוא רון תומר – בעליה של תרימה. לנשיא התעשיינים לשעבר (כיהן לסירוגין בין 2005 ל-2019), שרגא ברוש, יש מפעלים בשטחים הכבושים.

אפרים דויד

שתיקת מרצ

החלטת האו"ם (12.2) לפרסם "רשימה שחורה" של עסקים הפועלים בהתנחלויות גררה תגובות מכל קצות הקשת הפוליטית, אך קולה של מפלגה אחת נאלם. מרצ, המתנגדת לסיפוח ורבים מחבריה תומכים בחרם צרכני על תוצרת ההתנחלויות, לא פרסמה כל הצהרה בנושא.

מרצ הותירה את הבמה ליו"ר רשימת העבודה גשר-מרצ, ח"כ עמיר פרץ, אשר נמנע בעקביות מביקורת על מדיניות ישראל בשטחים הכבושים, וכבר הספיק להצהיר שמפלגתו מתנגדת לחרמות. גורמים במרצ אמרו ל"הארץ", כי נוסח ההודעה של פרץ עוררה בהם "אי נוחות", אך על רקע קמפיין הבחירות הם העדיפו להימנע מהתבטאות פומבית בנושא.

ח"כ אילן גילאון (מרצ) אמר כי אינו תומך בחרם: "ההתנגדות הגדולה שלי להתנחלויות ברורה, אך אני באופן אישי לא מאמין גדול בחרמות ולא בטוח שהרשימה הזו מקדמת אותנו במאבק שלנו לסיום הכיבוש". גילאון לא בטוח שהרשימה תסיים את הכיבוש, אך מה שכבר בטוח הוא שמרצ, במסגרת הקומבינה עם העבודה, סיימה את מאבקה נגד הכיבוש.

לא ממש התגעגענו למערך של העבודה ומפ"ם שפעל בין 1969 ל-1984, אבל הנה הוא שב אלינו עם אותה מדיניות של תמיכה בכיבוש ובהתנחלויות. איך כתב מרקס באחד ממאמריו? "ההיסטוריה חוזרת על עצמה פעמיים: קודם כטרגדיה ואחר כך כפארסה".

"אני בסך הכל רוצה להגן על החברות הישראליות" - אמר שר החוץ בממשלת המעבר הימנית, ישראל כץ, בריאיון ששודר ברשת ב'. השר הגיב לפרסום "הרשימה השחורה" של העסקים הישראלים והזרים הפועלים בהתנחלויות בשטחים הכבושים: הגדה המערבית, מזרח ירושלים ורמת הגולן. את הרשימה פרסמה נציבת זכויות האדם של האו"ם ונשיאת צי"לה לשעבר, מישל בצ'לט, בשבוע שעבר (12.2). לפי האו"ם, "זוהו 112 עסקים שיש תשתית ראייתית כי יש להם קשרים להתנחלויות. 94 מהם ממוקמים בישראל, 18 - בשטח מדינות אחרות".

לזכותו של כץ אפשר לזקוף דבר אחד – תגובתו הייתה כנה. כץ חשף כי תפקידו האמיתי הוא הגנה על האינטרסים של הקפיטליסטים הישראלים. זאת, בניגוד לנציגי המתנחלים, לראש הממשלה ולשאר שריו, שבתגובותיהם לביקורת נדרשו פעמים רבות למילה "אנטישמיות".

המחנה הציוני כולו, מעוצמה יהודית הגזענית ועד העבודה-גשר-מרצ, יצא מכליו כדי לגנות מה שעבור פעילי שלום ישראלים רבים (מזה שנים!) הוא מעשה שבשגרה: לחשוף את קשרי ההון-שלטון-כיבוש. הגדיל לעשות יו"ר כחול לבן, ח"כ בני גנץ, שאמר "זהו יום שחור לזכויות אדם" (?). החרה-החזיק אחריו יו"ר העבודה-גשר-מרצ, ח"כ עמיר פרץ, אשר ציין כי חשיפת הרשימה היא "מיותרת ומקוממת". עוד הדגיש פרץ שיפעל לביטול את ההחלטה (איך? יישלח כוחות קומנדו?) "על מנת לשמור על כלכלת ישראל איתנה ועל מקומות העבודה של הישראלים". אפשר להבין את תגובותיהם של הרמטכ"ל לשעבר גנץ ושל שר הביטחון בדימוס פרץ – שנים רבות עמלו שניהם כדי לשמור על האינטרסים של הקפיטליסטים הישראלים בשטחים הכבושים. תגובתו של ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) הייתה מוחצת: "לא משנה כמה יטייל נתניהו בעולם ועם אילו מנהיגים יצטלם, האמת הייתה ונתורה פשוטה: הכיבוש לא היה לגיטימי, איננו לגיטימי ולעולם לא יהיה לגיטימי. ההתנחלויות סותרות את הדין הבינלאומי, ויש לפנות – גם לפי החלטת מועצת הביטחון מדצמבר 2016".

"הרשימה השחורה" פורסמה אחרי שורת דחיות, ולמרות לחץ כבד שהפעיל הממשל האמריקאי על מנת לדחות את פרסומה. נציגי ממשלת הימין בישראל יחד עם חברי קונגרס רפובליקנים ודמוקרטים בארה"ב לחצו על בצ'לט בנושא, וחלקם גם פנה למזכ"ל האו"ם אנטוניו גוטרש. האמריקאים העבירו לבצ'לט מסרים לפיהם "ארצות הברית תנקוט צעדים חריפים נגד נציבות האו"ם, אם תפורסם הרשימה".

במאוס אשתקד הודיעה בצ'לט ברגע האחרון על דחייה בת כמה חודשים בפרסום "הרשימה השחורה", זאת בעקבות הלחץ מארצות הברית ומישראל. בחודשים שקדמו לפרסום קיבלו חברות ישראליות רבות העושות הון מהכיבוש הודעה ממשרד הנציבה, לפיה הרשימה עומדת להתפרסם – בהן גם חברת הכבלים הישראלית "הוט". כפי שנחשף ב"ידיעות אחרונות", מנכ"לית "הוט", טל גרנות-גולדשטיין, פנתה אז במכתב דחוף לראש הממשלה בנימין נתניהו ולמנכ"ל משרד החוץ יובל רותם. וכך כתבה: "אנו סבורים כי קיים אינטרס

פיזה והמיצב". זאת אמר בשבוע שעבר (13.2) ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) בתגובה לדיעה שפורסמה באתר "וויינט", לפיה נפגש מנכ"ל משרד החינוך שמואל אבואב עם נציגי שירות הביטחון הכללי (שב"כ).

לפי הדיווח, אבואב ונציגי השב"כ דנו בנושאים הקשורים במערכת החינוך בחברה הערבית ובמזרח ירושלים שתחת כיבוש ישראלי. במהלך הפגישה, שנערכה בלשכת המנכ"ל בחודש נובמבר האחרון, סקר אבואב בפני שני נציגי שב"כ את הנעשה בקרב התלמידים בבתי הספר הערביים. גורמים במשרד סיפרו כי לפגישה היו בין היתר "מטרות ביטחוניות מהותיות". בפגישה, בה השתתף מנהל אגף החינוך הערבי במשרד החינוך עבדאללה חטיב, דנו הנוכחים גם בנושאים אזרחיים הנוגעים לכלל תלמידי ישראל, אך השיחה התמקדה בתלמידים הערבים בלבד. בין היתר קיבלו נציגי שב"כ סקירה על אודות המגמות בחינוך הבלתי-פורמלי בקרב התלמידים הערבים והשתתפותם בתנועות ובארגוני נוער. בפגישה גם נידונה תוכנית החומש של משרד החינוך במזרח ירושלים והניסיונות להטמיע בבתי הספר בשטח הכבוש את תוכנית הלימודים הישראלית.

קמפיין בידיש,

ברוסית ובאמהרית

בבוקר יום ראשון השבוע (16.2) התעוררו תושבי בני ברק, רחובות ובתי ים לתעמולת בחירות מכיוון לא צפוי – הרשימה המשותפת. בשלטים שנתלו בבני ברק נכתב בידיש: "יש לך קול נגד כפיית גיוס", ואילו בעיר רחובות נכתב באמהרית ובעברית: "יש לך קול נגד אלימות משטרתית". בבתי ים נתלו שלטים ברוסית בהם נכתב: "יש לך קול למען שוויון וזכויות חברתיות".

הקמפיין החדש של הרשימה המשותפת בידיש, ברוסית ובאמהרית פונה לחרדים וליוצאי אתיופיה ומדינות בריה"מ לשעבר על בסיס אינטרסים משותפים. מהרשימה נמסר: "נקדם את הזכויות של כל האוכלוסיות המודרות". יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), מסר: "השיסוי הוא ההישג הגדול ביותר של הימין. הניצחון האמיתי יושג כאשר נשבור את החומות המפרידות בין האזרחים במדינה. אני גאה ברשימה שלנו ובכל הפעילים שבזכותם כבר ברור שאנחנו האלטרנטיבה היחידה בנושאים המדיניים והחברתיים".

הרשימה המשותפת השיקה בסוף השבוע את קמפיין הבחירות בעיר אום אל-פחם. ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש), תושב העיר, אמר באירוע: "אנחנו משיקים את קמפיין הבחירות שלנו במשולש בצל ההסתה הגזענית המתגברת והמתעצמת של נתניהו. תוכניות הטרנספר של מאות אלפי תושבי המשולש, שנחשפו לאחרונה בעסקת המאה, הן שיא חדש בהסתה ובדה-לגיטימציה כלפי האזרחים הערבים. אנו גאים בזדהותנו הפלסטינית, ונמשיך להיאבק למען שוויון מלא - אזרחי, חברתי ולאומי - במדינת ישראל".

ג'בארין סיכם: "הגזענות של נתניהו דווקא מעוררת את השטח והיא תהפך כנגדו. חוק קמיניץ, חוק הלאום, חוק ההדחה, חוקי הסיפוח ואינספור אמירות גזעניות ומסיתות – מ'הערבים נוהרים' ועד 'הערבים רוצים להשמידנו' - יסתיימו ב-16 מנדטים לרשימה המשותפת. אנחנו אופטימיים".

ח"כ עודה: נפיל כל ממשלה עם ליברמן

ח"כ איימן עודה (חד"ש), יו"ר הרשימה המשותפת, הגיב (16.2) לדבריו של יו"ר כחול לבן בני גנץ כי יקים ממשלת מיעוט שתכלול את ישראל ביתנו. בריאיון שפורסם באתר "וויינט" הבהיר עודה: "נפיל כל ממשלה בה יישב ליברמן. אנחנו רוצים גישה אחת. לא שינוי טקטי של 'להחליף את ביבי' אלא שינוי מהותי של החלפת המדיניות הגזענית. את הוגה רעיון הטרנספר של תושבי המשולש חייבים להוקיע". עודה הכחיש כי מתקיימים מגעים בין הרשימה המשותפת לבין כחול לבן, ואמר: "אין מגעים ואין כלום. הקמפיין הגזעני של גנץ הוא חיקוי חיוור לימין. שם אנחנו לא נמצאים, ישנה חלופה לא רק עבור הערבים אלא גם עבור היהודים הדמוקרטים: הרשימה המשותפת הדוגלת ברוב אזרחי ולא במונח הגזעני 'רוב יהודי'".

יצוין שגנץ אמר כי חברי הרשימה המשותפת "לא יוכלו להיות חלק" מממשלתו, והסביר כי לא יזדקק אפילו לתמיכתם מבחוץ: "ממשלת מיעוט בשלב הראשון תבסס על עבודה-גשר-מרצ, כחול לבן ענקית, ליברמן שאמר שלא רוצה בחירות רביעיות, ועוד שותפים נוספים. לא יהיה בכך צורך".

עוד הדיגיש עודה כי הרשימה המשותפת לא תמליץ על גנץ להרכבת הממשלה אם יו"ר כחול לבן ימשיך לקדם קו פוליטי ימני: "עם גישה של סיפוח חד-צדדי ושל גזענות כלפי האזרחים הערבים אין על מה לדבר. הכיוון שלנו הוא אחר, כיוון דמוקרטי; אנחנו קוראים ליהודים להצטרף לכיוון הזה".

נגד התערבות שירותי הביטחון בחינוך הערבי

"התערבות שירותי הביטחון בחינוך הערבי פסולה, בלתי חוקית ומשקפת יחס ביטחוניסטי ומדיר כלפינו. אם במקום שב'כניקים, היו משלבים בחינוך אקדמאים ערבים ומקימים מועצה פדגוגית בראשות אנשי מקצוע ערבים – כפי שאנו דורשים – לא היינו עדים לצינונים מדאיגים כל כך במבחני

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402

דו"ח של האגודה למען הלהט"ב מצביע על עלייה באלימות נגד הקהילה הגאה

הימין מסית והשנאה גואה

מעמדם כדי להסית נגד הקהילה. הדוח חושף תמונת מציאות עגומה של הקהילה הגאה בישראל; הקהילה חשופה לשנאה ברשתות החברתיות, במקום העבודה, במרחב הציבורי ואף במוסדות השלטון, המונעים מחברי ומחברות הקהילה חיים בכבוד".

הילה פאר, יו"ר האגודה למען הלהט"ב, מסרה: "להט"בופוביה הורגת ופוגעת באלפי קורבנות שמוחקים פיזית ומילולית, נזרקים החוצה מהבית ונדחפים לקצה עד ייאוש ואובדנות. המציאות הזאת לא מגיעה יש מאין, יש מי שבוחר להזין אותה. היא מתחזקת כששר החינוך של מדינת ישראל רוצה להמיר אוכלוסייה שלמה והמדינה בוחרת להעניק פרס לאדם שקורא להחרים אלפי

להט"בים. את ההשלכות של ההסתה הזאת אנחנו רואים יום בשנאה ובאלימות במרחב הציבורי, ברשתות החברתיות, במקום העבודה ואפילו במוסדות השלטון. לא ניתן שימחקו אותנו מהמרחב הציבורי. נגן על הביטחון האישי של חברי וחברות הקהילה ונמשיך לפעול למען השוויון והחופש. אנו קוראות לממשלה להפנות משאבים רבים יותר לטיפול באפליה ובאלימות על רקע של זהות מגדרית ונטייה מינית, במיוחד בקרב האוכלוסיות המוחלשות בישראל".

ומי פעל למען הקהילה הגאה ב-2019? בעקבות הרצח של נער להט"בי מטמרה ב"בית דרור" בתל אביב בחודש יולי, השתתפה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) – הרשימה המשותפת) בהפגנה נגד ההומופוביה שארגנה הקהילה הגאה הערבית-פלסטינית בחיפה – ההפגנה הלהט"בית הראשונה שנערכה בישראל. תומא-סלימאן גינתה את הרצח בחריפות ואמרה: "לאלימות כזו ולדיכוי של האחר אין מקום בחברה שלנו. מוכרחים להיאבק בשנאה הרצחנית הזו ברמה הממסדית וגם בתוך החברה. לצערי הרב, רבים אינם מקבלים את בעלי הנטיות המיניות השונות. אסור לתת לכך לגיטימציה – זכותו של כל אדם לחיות כפי שהוא בוחר. יותר ויותר במגזר הערבי יוצאים מהארון ועוברים חוויות קשות". בעקבות דבריה ספגה תומא-סלימאן התקפות אישיות ואף איומים מצד גורמים חשוכים, אך היא הוסיפה לדבוק בעמדתה באומץ. חברי הכנסת של חד"ש יזמו חוקים המגינים על זכויות להט"ב בישראל. בין היתר, חוק האוסר אפליית תלמידים על רקע נטייה מינית וזהות מגדרית, אותו יזמו חברי הכנסת דב חנין ועפו אנבאריה ב-2014.

אסף טלגם

דו"ח של האגודה למען הלהט"ב (12.2) מצביע על עלייה במספר הדיווחים על להט"בופוביה. ב-2019 התקבלו במרכז על שם ניר כץ שמפעילה האגודה 2,125 דיווחים על גילויי אפליה, שנאה או פגיעה על רקע זהות מגדרית או נטייה מינית

– בממוצע אחת ל-4 שעות. הנתון משקף עלייה של 36% בהשוואה ל-2018, אז נתקבלו 1,557 דיווחים, בעוד שב-2017 דווחו 533 מקרים. בעמותה מעריכים שהגידול נובע בעיקר מעלייה בשיעור הדיווח, ואומרים כי קשה לקשר בינו לבין שינויים חברתיים, אם כי פניות רבות יותר נתקבלו על רקע אמירות של אנשי ציבור בגנות להט"בים. 6% מהמקרים שדווחו לאגודה דווחו גם למשטרה.

מהדו"ח עולה כי

הפגיעות בלהט"ב מתרחשות בסביבות שונות. כ-39% מהמקרים שדווחו למרכז השנה אירעו במוסדות המדינה. דיווחים אלה נגעו בעיקר להתנהלות פוגענית של אנשי רשות האוכלוסין כלפי הקהילה הגאה, בהליכים כמו רישום נישואין, שינוי סעיף המין, רישום הורות, הנפקת תעודות לידה ופונדקאות בחו"ל. זירה משמעותית נוספת ללהט"בופוביה היא המשפחה: כשליש (29%) מהמקרים שדווחו התרחשו במסגרת המשפחה. מקרים אלה כוללים, בין היתר, אמירות מעליבות, יחס משפיל ולעיתים גם סילוק מהבית והדרה מהקהילה. לפי הדו"ח, 272 נערים ונערות נאלצו לעזוב את הבית השנה כתוצאה מלהט"בופוביה – כשליש מתוכם הם פלסטינים אזרחי ישראל.

רוב גדול בקרב המדווחים על אודות פגיעה או אפליה הם צעירים או צעירות – 90% מהמדווחים הם מתחת לגיל 30. נתון בולט נוסף הוא השיעור המשמעותי של טרנסג'נדרים בקרב הנפגעים לעומת חלקם בקהילה: כ-25% מהדיווחים הגיעו מטרנסג'נדרים וטרנסג'נדריות.

מסקנה נוספת העולה מעיון בדו"ח היא שההסתה של מפלגות הימין הובילה לעלייה חדה בהתבטאויות הלהט"בופוביות ברשתות החברתיות. כך, בעקבות קמפיין השנאה וההסתה נגד להט"ב של מפלגת נועם – שכלל שלטי חוצות ענקיים בשולי כבישים מרכזיים ברחבי הארץ – חלה עלייה של 50% בדיווחים על שיח שנאה להט"בופובי ברשת. עלייה דומה נרשמה בעקבות דבריו של שר החינוך הימני הקיצוני, רפי פרץ, נגד הקהילה הגאה ובעד טיפולי המרה.

מהאגודה למען הלהט"ב נמסר: "הקהילה הגאה נלחמת כבר עשרות שנים למען שוויון וחופש לחברה ולחברותיה. השנה אנו עדים לנבחר ציבור מסוימים אשר מנצלים את

ניצחון לשמאל הלאומי באירלנד

דור צעיר זה הוא גם הפרוגרסיבי ביותר מבחינה חברתית בתולדות אירלנד. הוא זועם על השערוריות שנחשפו בכנסייה הקתולית, ועל עמדת הכוח הרשמית ממנה נהנית הכנסייה בחוקה השמרנית של אירלנד. פריצת דרך משמעותית במאבק נגד הכנסייה הושגה במהלך משאל העם לשוויון הנישואין ב-2015. אירלנד הייתה למדינה הראשונה בעולם שבהצבעה עצמית העניקה מעמד חוקי לנישואים בין בני אותו מין. התוצאות – 62% בעד לעומת 38% מתנגדים – הפתיעו רבים והוכיחו כי בחברה חל שינוי עמוק.

המאבק למען זכות ההפלה היה קשה יותר. הפלות הן סלע מחלוקת בפוליטיקה האירית מזה עשורים. משאל עם בנושא זה שנערך בשנת 1983 כונן את אחת המסגרות המשפטיות המגבילות ביותר בעולם המערבי. בשנת 2014 נולד הקמפיין לביטול התיקון משנת 1983. בעקבות שנים ארוכות של מאבק, עלה הנושא שוב להצבעה בשנת 2018. התוצאה הייתה דרמטית אפילו יותר מאשר במשאל העם לשוויון הנישואין, כאשר 66% הצביעו בעד ביטול האיסור על הפלות. דור חדש שבר את ההיסטוריה הימנית של אירלנד.

מרי לו מקדונלד, מנהיגת שין פיין

רפובליקה חדשה?

בדור החדש השתלבו התסכולים הכלכליים והחברתיים. משבר הדיור של אירלנד – תוצר של סירוב ממשלתי לבניית דיור ציבורי ולפיקוח על שכר דירה, ושל מדיניות הקשובה לאינטרסים של אילי הנדל"ן – פגע קשות במעמד הפועלים ובצעירים. רבים הפכו חסרי בית למרות שהם עובדים במשרה מלאה. בשנת 2019 נקבע גם שיא במספרם של אלה הממתינים לתורים ולמיטות אשפוז בבתי החולים. תחת שלטון הארוך של מפלגות הימין סבלה מערכת הבריאות הציבורית מתת-תקצוב ומניהול גרוע. התוצאה היא משבר עמוק בתחום הבריאות.

על במת העולם הוצגה אירלנד כסיפור הצלחה של ההון: היותה ארץ מקלט מס הוצגה כסיבה להתאוששותה המהירה מהמיתון, כביכול. אך בעוד שאירים מעטים הרוויחו מההקלות על ההשקעה הזרה בפנינסים, בטכנולוגיה ובנדל"ן, האירים ברובם נאלצו לחיות עם הצד האפל של כלכלה זו ולסבול מיוקר המחיה המאמיר ללא העלאה מקבילה בשכר. בבחירות בשבוע שעבר אמרה את דברה אירלנד של מעמד הפועלים ושל הצעירים, שכבר אינם מוכנים לקבל את הדואופול של פיין גאל ופיאנה פאיל ומחפשים אלטרנטיבה. דרישתם היא - פוליטיקה חדשה, שתתקן את נזקיה של המדיניות החברתית והכלכלית הימנית, תתמודד עם משבר האקלים ותבנה חברה צודקת ושוויונית יותר.

עם זאת, ישנו סיכון שהתנופה תיעצר בעקבות חודשים ארוכים של משא ומתן קואליציוני, אשר עלול להסתיים בהקמת ממשלה בהובלת מפלגות הימין הוותיקות של אירלנד. חזון שין פיין – אירלנד מאוחדת – עשוי בתנאים מסוימים להביא לפרישתה של צפון אירלנד מהממלכה המאוחדת ולהצטרפות אירלנד המאוחדת כמדינה עצמאית לאיחוד האירופי, כפי שמבקשים גם הלאומנים הסקוטים.

המאמר פורסם באתר "ג'קובין". תירגם:

אבישי ארליך

הבחירות שנערכו באירלנד ב-8 בפברואר הן אירוע היסטורי בתולדות המדינה. במשך כמעט מאה שנים נשלטה הפוליטיקה ברפובליקה האירית בידי דואופול של שתי מפלגות ימין: פיאנה פאיל ופיין גאל. ב-2007, לפני פרוץ המשבר הכלכלי העולמי, קיבלו שתי המפלגות יחד 69% מהקולות. בבחירות האחרונות הן ירדו ל-43% מהקולות בלבד. שין פיין (בגאליה: "אנחנו עצמנו"), מפלגת השמאל הלאומי שהייתה מנודה במשך שנים רבות וזוהתה עם ארגון

המחתרת IRA, זכתה בבחירות ב-24.5% מהקולות – יותר מכל מפלגה אחרת. המפלגה הירוקה, מפלגת מרכז-שמאל שעם חבריה נמנים גם פעילים רדיקלים, השיגה אף היא הישג היסטורי עם 7% מן הקולות.

בקר ב-24 צעירים בגיל 18-24 זכתה שין פיין ב-31.8% אחוזים מהקולות, ואילו הירוקים ב-14.4%. רשימת השמאל הרדיקלי "אנשים לפני רווחים" קיבלה 6.6%, ואילו הסוציאל-דמוקרטים 4.1%. הסקרים לפני הבחירות הראו גם פער מעמדי. שין פיין זכתה ב-33% מהקולות בקרב "הפועלים והלא מועסקים". בקרב "פועלים מיומנים", קיבלה שין פיין 35% השקולים כמעט לשיעור הקולות

שקבלו פיין גאל ופיאנה פאיל יחד (39%). ניתן להעריך שהבחירות ביטאו התפכחות משמעותית מהסטטוס קוו הכלכלי.

מאבק נגד הצנע

מזה עשור נעים הלוחות הטקטוניים של הפוליטיקה האירית. עוד בשנת 2010, כשהמפולת הכלכלית מוטטה את הבנקים באירלנד ו"הטרויקה" (הבנק העולמי, קרן המטבע והבנק המרכזי האירופי) הטילה על אירלנד משטר צנע קשה, נראה היה לרגע שיש הזדמנות לפריצת דרך. איגודי העובדים הובילו הפגנות המוניות נגד חילוץ הבנקים על חשבון העובדים, ומפלגת הלייבור האירית זינקה וזכתה ב-19% מהקולות – שיא כוחה ההיסטורי. אך הלייבור בחרה לבזוז את המנדט שקיבלה ונכנסה לממשלת צנע עם פיין גאל. תולדות השמאל האירי שבעות אסונות כאלה. כל אלטרנטיבה שמאלית שהשיגה פריצת דרך אלקטורלית סיימה ימיה בעליית מפלגת ימין זו או אחרת לשלטון.

במשך כמה שנים הייתה אירלנד סמל הצייתנות לצנע שהטיל האיחוד האירופי. בעוד שביוון, בספרד, באיטליה ובפורטוגל התקיימו הפגנות רחבות היקף, אירלנד הייתה כנועה יחסית. פרשנים בינלאומיים התפעלו מיציבות המערכת הפוליטית במדינה. אולם בשנת 2014 גילה האירי שכבר אינו צייתן. ניסיונות של ממשלת הלייבור והפיין גאל להכניס מוני מים לשימוש פרטי עוררו כעס ציבורי. אחרי שנים של קיפאון בשכר ושל קיצוצים בתקציב, מס גרסיבי על שימוש במים הגדיש את הסאה. סוגיית תמחור המים ניקזה אליה זעם רחב הרבה יותר נגד הממסד האירי.

דור חדש

דור חדש הגיע לבגרות פוליטית באירלנד. זה הדור שחוה על בשרו את ההתמוטטות הכלכלית של המדינה – קיצוץ בתשלומי הרווחה, גביית שכר לימוד באוניברסיטאות, שכר נמוך, שכר דירה גבוה ואבטלה. רבים בחרו להגר, כפי שעשו דורות קודמים באירלנד.

ערכוב ברשימה של אתרים קדושים ושאנים כאלה, התוכנית לא מבדילה בין אתר קדוש בעל מעמד מרכזי, כדוגמת הכותל, לבין אתרים שאפילו הציבור היהודי אינו מכיר.

נייר עמדה של העמותה עמק שוה תוכנית המאה המציאה מקומות קדושים בי-ם

מזה כעשרים שנה פועלים המתנחלים וממשלות הימין בישראל ליצור את "ארץ התנ"ך" בירושלים. כאשר בחנו פעילי עמותת "עמק שוה" את יחסה של "עסקת המאה" של נשיא ארה"ב, דונלד טראמפ, לאגן ההיסטורי של העיר העתיקה, הם נדהמו לגלות שמדובר ביישום החזון המשיחי של המתנחלים ובהמצאתה מחדש של עיר תנ"כית עתיקה.

עמק שוה

عمق شبيه

Emek Shaveh

עמק שוה הוא ארגון הפועל למען זכויות תרבות ומורשת ולשמירה על אתרי עתיקות נכנס ציבורי, השייך לכל הקהילות והעמים. לדברי פעיליו, "תוכנית המאה והסיפוח שאך זה הוכרזה נכנסה למגירה עד אחרי הבחירות, אבל לא ניתן להתעלם מכך שממשל טראמפ קידש חפירות ארכיאולוגיות ואתרי עתיקות שאין להם מעמד של קדושה".

בפרק על ירושלים בעסקת טראמפ העוסק בחשיבותה של העיר לשלוש הדתות מופיעה רשימה של אתרים קדושים לכאורה. עיון ברשימה מגלה כי כמה מהאתרים מעולם לא היו כאלה. חלקם, כמו הרחוב המדורג אשר נחפר בסילוואן, הם אתרי עתיקות. אחרים, כמו בית הכנסת החורבה, הם מבנים היסטוריים שבינם לבין קדושה אין דבר וחצי דבר.

בנייר העמדה שפרסם הארגון נכתב: "יש מי שיטען שמדובר בחוסר רצינות ובראייה פשטנית אשר מאפיינים את התוכנית ואת ממשל טראמפ בכלל, ויש מי שיגיד שמדובר בתפיסה משיחית שמכניסה היבטים דתיים אל תוך המדיניות האמריקאית. כך או כך, התוכנית האמריקאית מבקשת להצמיד את כולנו בשביל אותו סימנו בעשרים השנים האחרונות עמותות המתנחלים".

לפי ההיגיון העקום של התוכנית, ירושלים זרועה אתרים קדושים, וישראל שומרת עליהם באופן מיטבי למען כולם. לפיכך צריך האגן ההיסטורי להישאר תחת ריבונותה. זו קביעה מוזרה בהתחשב בכך שבאופן רשמי לא הכירה ישראל באתרים הקדושים לנוצרים או למוסלמים.

למיטב ידיעתם של פעילי עמק שוה, לא נעשה בעיר פרויקט כלשהו לחיזוק או לשימור המורשת הנוצרית או האסלאמית. "נדמה כי יותר מאשר מעידה רשימת האתרים על קדושת העיר, היא מעידה עד כמה מסוכן שהעיר תישאר בריבונות של צד אחד המעוניין להעצים את הקשר הדתי הבלעדי שלו אליה".

בסיכום המסמך צוין: "החלוקה של התוכנית בין אתרי קדוש, מורשת ועתיקות מתבססת על הבנה חלקית ושגויה של מנסחיה. הפיכת אתרים היסטוריים לקדושים לא רק שאינה נכונה, אלא אף מעצימה את המתיחות הדתית במקום. "בצד

לזכרו של אלכס מסיס

ב-19 בינואר נפטר בתל-אביב, לאחר מחלה קשה, איש הקולנוע, פעיל השלום וחבר חד"ש הוותיק אלכס מסיס. הכרתי את אלכס עם שובו לארץ בתחילת שנות ה-2000, לאחר שעבד שנים רבות בארה"ב כמפיק. מסיס הצטרף מיד לצוות שהקים את האתר "הגדה השמאלית" ונמנה עם חברי המערכת הראשונה: שמואל אמיר, ראובן קמינר, ברוריה זילברשטיין, הח"מ וחברינו המנוחים דני פתר ונעם קמינר. לא תמיד היה קל לעבוד עם מסיס, אבל תמיד היה מרתק. היו לו דעות נחרצות במגוון רב של נושאים, והוא נלחם על עמדותיו. על תחילת דרכו הפוליטית כתב ב-2003 ב"גדה השמאלית": "לפני חמישים שנה, ב-19 ביוני 1953, פרק אותי הטנדר של קיבוץ סאסא בקרן הרחובות ארלזורוב-דרך חיפה בת"א. כך הסתיים הפרק ה'קיבוצי' בחיינו, של חבריי ושלי, שראשיתו בתנועת 'השומר הצעיר' בתל-אביב וסופו באסיפת הקיבוץ בה נחרץ גורלנו לגירוש – כמונו, כאלף חברות וחברים שגורשו אף הם מקיבוציהם, מאז התפלגה מפ"ם, כשסיעת סנה-ברמן עזבה אותה והקימה את 'מפלגת השמאל הסוציאליסטי' שמאוחר יותר תתמזג אל תוך מק"י".

"ביום בו הגענו לתל-אביב נפגשנו בבית הקפה 'רפאלי' ברחוב רמב"ם, שם ישבו פעילי השמאל. עת בה קיבלו הוותיקים את פנינו בקפה התל-אביבי – ניכרה תכונה בלתי רגילה בכלא סינג-סינג שבמדינת ניו יורק של ארה"ב: האסירים יוליוס ואתל רוזנברג הוכנו לקראת הוצאתם להורג, בשעות אחר הצהריים של ה-19 ביוני 1953. העצומות, ההפגנות ההמוניות ברחבי העולם, פניותיהם ובקשותיהם של מנהיגים ממדינות רבות – לא הועילו. הממשל האמריקאי היה נחוש בהחלטתו להושיב על הכיסא החשמלי את שני 'מרגלי האטום' האמריקאים-יהודים, ששופט אמריקאי-יהודי גזר את דינם למוות".

"כולנו לשגרירות האמריקאית. הם מוציאים להורג את הרוזנברגים' – היה זה נמרוד אשל, מנהיג 'מרד הימאים' ב-1951 שהוליך אותנו, עם כל שאר הנוכחים, במרחק הקצר אל עבר השגרירות ששכנה בפינת נחלת בנימין ושדרות רוטשילד. מצאנו שם כמאה מפגינים, ממק"י ומהשמאל. כעבור דקות אחדות, החל אשל, ממרומה של חבית במרכז השדרה, בנאום תקיף. בעקבותיו קראה חיה קדמון המנוחה משיריה – עוד היא קוראה ופרשי המשטרה הקיפו אותנו מכל עבר ופוזרו אותנו באלות ובפרסות הסוסים. הרוזנברגים הוצאו להורג באותו לילה – בלילו של יום, בו הסתיים פרק אחד בחיי ונפתח חדש במקומו. יוליוס ואתל רוזנברג לא זכו בפרק חדש".

ב-17 ביולי 2003 כתב מסיס: "התאוה והכמיהה למלחמה מעבירות על דעתם את 'פרשנינו לענייני ערבים' ואיתם הכתבים הצבאיים, אלופים-מטעם במילואים ונציגי חלק ממפלגות האופוזיציה'. תופי המלחמה מרעימים והרוב השקט, הירא ממנה, שותק ומושתק, כשהמדיה מעלימה מידע חשוב, שהבאתו לידעת הצופים השומעים והקוראים, הייתה מעצימה את ההתנגדות למלחמה ומוציאה את מתנגדיה מהחדר האטום, לרחובות". קטע זה, הנראה כאילו נכתב לאחרונה, פרסם מסיס לפני 17 שנה.

אפרים דויד

ההסתדרות למען ההון

האחרונות אין קטסטרופות". ברוש, שבבעלותו מפעלים בהתנחלויות בשטחים הפלסטיניים הכבושים, הוסיף: "מערכת יחסי העבודה במשק יודעת עדנה ב-13 השנים האחרונות. אנחנו לא זוכרים שביטות במגזר הפרטי".

יצוין שביוני 2018 נעצר ברוש יחד עם אחיו חשד להשתלטות מתשלום מס. בספטמבר האחרון הודיעה פרקליטות מיסוי וכלכלה על כוונתה להגיש כתב אישום נגד ברוש, בכפוף לשימוע, בחשד לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לזיוף מסמך ולשימוש במרמה, בעורמה ובתחבולה במזיד בכוונה להתחמק ממס. בעקבות ההחלטה נאלץ ברוש להתפטר מתפקידו כנשיא התאחדות התעשיינים ויו"ר ארגוני המעסיקים.

יו"ר ההסתדרות ארנון בר-דוד מבטיח "לעשות סדר במקומות העבודה" בכנס שנערך באילת, 13.2 (צילום: ההסתדרות)

במקום לנהל מאבק מעמדי, הסתדרות מכינה תוכנית כלכלית בשיתוף עם המעסיקים עבור ממשלת הימין שתקום לאחר הבחירות ב-2 במאוס. זו תמצית דבריו של יו"ר ההסתדרות, ארנון בר-דוד (13.2), בכינוס שערכה ההסתדרות כמדי שנה באילת, בהשתתפות נציגי המעסיקים. יו"ר הנהלת נשיאות הארגונים העסקיים, דובי אמיתי, המייצג את כלל המעסיקים בישראל, אישר את הדברים והודיע על אודות "הקמת צוות חשיבה משותף של ההסתדרות ונשיאות המגזר העסקי, שיעסוק בדרכים לקידום הכלכלה הישראלית".

"יחד עם המעסיקים נעבור מקום אחר מקום ונעשה סדר" - אמר בר-דוד באירוע הנעילה של הכנס, בהתייחסו לתפקיד ההסתדרות. "אני לא אתן שתהיה בוקה ומבולקה במשק הישראלי. לא אתן שישברו האיזונים בין אם זה מצד הנהלות ובין אם מצד הוועדים. עשינו סדר בנמל חיפה, נעשה סדר בנמל אשדוד, גם אם יש אתגרים. במקורות עשינו הסכם של פעם במאה שנה, וברכבת ישראל נעשה את זה גם". יצוין שההסתדרות חתמה לאחרונה על הסכם המאפשר את הפרטת נמל חיפה בעקבות החלטת ממשלת הימין בנידון. הפרטת נמל אשדוד ורכבת ישראל אף היא עומדת על הפרק.

לדברי אמיתי, "מטרת הצוות המשותף היא לבחון את כל הסוגיות הבערות העומדות בפני המשק הישראלי, תוך הצגת פתרונות ותוכניות עבודה לקידומן. מיד בתום הבחירות, עם הקמת הממשלה החדשה, יציגו הצוותים בפני הממשלה את תוכניותיהם. אלה יעסקו, בין היתר, בגידול בצמיחה ובהעלאת הפריון תוך הפחתת הרגולציה ושיפור יכולת עשיית עסקים בישראל". על כך הוסיף בר-דוד: "אני סמוך ובטוח שצוותי העבודה המשותפים יציגו בפני הממשלה שתקום תוכנית שמבטאת את שיתוף הפעולה הפורה בין המעסיקים להסתדרות, תוך טיפול נכון באתגרים הניצבים בפני הכלכלה המקומית. אני קורא לכל ממשלה שתקום להיות הצלע השלישית של הצוותים, לטובת הציבור והמשק הישראלי".

בסיום דבריו נפרד בר-דוד מיו"ר התאחדות התעשיינים שפרש, שרגא ברוש: "אני מכיר אותך מהכנס הזה ב-2007. תמיד היית הגורם המאזן בין הכוחות, ולא לחינם בשנים

ט"ו בשבט נוסח הכיבוש: זה"ל

מנע נטיעת עצים משותפת

זה"ל מנע מכ-200 פעילי שמאל לנטוע עצים יחד עם חקלאים פלסטינים לרגל ט"ו בשבט, באירוע שהתקיים בסוף השבוע (14.2) ביוזמת רבנים לזכויות אדם, לוחמים לשלום, עומדים ביחד וזוים, בחלקות של חקלאים מכפר יאסוף שבשטחים הפלסטינים הכבושים. בתקופת המסיק תועדו כמה השחתות של עצים בחלקות אלה הסמוכות להתנחלות כפר תפוח. הפעילים קיימו אסיפת מחאה במרכז הכפר, ואילו הפלסטינים מהכפר נשארו לנטוע את העצים.

הפעילים מסרו כי חיילים הודיעו להם שאסור להם לעבור כשהיו בדרך לכפר יאסוף למרות שלא היה בידיהם צו תקף. התקרית אירעה כחודש לאחר שלשכת שר הביטחון, נפתלי בנט, פרסמה הנחיות פוליטיות מטעם השר לכוחות הצבא בשטחים: להוציא צווי הרחקה מהגדה המערבית נגד פעילי שלום.

הרשימה המשותפת

חוגי בית לקראת הבחירות

תל אביב, יום א', 23.2, 20:00, סעדיה גאון 3

כפר סבא, יום ב', 24.2, 19:30, אוג'ל 43

ירושלים, יום ג', 25.2, 21:00, הרב חיים אבולעפיה 9

חיפה, מוצ"ש, 29.2, 20:00, לבונה 12

לפרטים נוספים: 050-9017787

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

אחים לחורף - הלינוור פלמאזון

2017, דנמרק (דנית; תרגום לאנגלית)

מוצ"ש, 22 בפברואר, 20:00, אחד העם 70, ת"א